

Svar (30/8 89):

Socialministeren (Aase Olesen):

Dagpengelovudvalget, som afgav betænkning i juni 1989, har stillet forslag om, at den generelle varighedsbegrænsning for at modtage sygedagpenge med en række undtagelser nedsættes fra 2 år til 1 år under forudsætning af, at der samtidig indføres en fast revalideringsydelse.

Dagpengeudbetalingen skal – efter udvalgets opfattelse – bl.a. kunne fortsætte ud over 1 år i de tilfælde, hvor uarbejdsdygtigheden skyldes ventetider i sundhedssektoren. Der kan f.eks. være tale om, at en person venter på en øjen- eller hofteoperation og det må antages, at pågældende efter operationen og efter en passende rekonvalescens- eller genoptræningsperiode vil blive arbejdsdygtig på ny. Dagpengeperioden skal også kunne forlænges for alvorligt syge personer – f.eks. personer, der lider af en uhelbredelig kræftlidelse.

Hensigten med Dagpengelovudvalgets forslag er dels en fremskyndelse af dagpengemodtagerens tilbagevenden til arbejdsmarkedet, hvor der er mulighed herfor, dels at få rejst en pensionssag på et tidligere tidspunkt i de tilfælde, hvor sygdommen er af en sådan karakter, at der er grundlag herfor.

Spm. nr. S 1126

Til *socialministeren* (24/8 89) af:

Agerschou (SF):

»Hvor mange personer er faldet for den eksisterende varighedsbegrænsning for modtagelse af sygedagpenge i hvert af årene 1983–1988, og hvor mange ville i hvert af årene være faldet for en varighedsbegrænsning på 52 uger inden for 18 måneder?«

Svar (30/8 89):

Socialministeren (Aase Olesen):

Nedenfor er opgjort, hvor mange der er faldet for den almindelige varighedsbegrænsning i årene 1983–1988 (dvs. ekskl. dem, der er faldet for den særlige varighedsbegrænsning for pensionister), samt hvor mange der i samme periode havde et uafbrudt fravær på mindst 52 uger. (Det er ikke fra den foreliggende statistik muligt at opgøre, hvor mange der derudover har haft et fravær på 52 uger – bestående af flere fraværperioder – inden for 18 måneder).

	Faldet for varighedsbegrænsningen på 2 år*)	Har haft et uafbrudt fravær på mindst 52 uger
1983	10.562	21.679
1984	4.079	10.185
1985	3.172	9.190
1986	3.627	11.011
1987	4.280	12.572
1988	4.562	15.767

*) Indtil 1986 blev ophørsårsagen ikke opgjort for visse mindre sagsarter. Det reelle antal, der faldt for varighedsgrænsen i disse år, er derfor ca. 200 højere end angivet i tabellen.

Den store nedgang i antallet af langvarige sygedagpengeperioder fra 1983 til 1984 skyldes, at varighedsbegrænsningen på 2 år blev indført 1. april 1983.

Spm. nr. S 1127

Til *socialministeren* (24/8 89) af:

Agerschou (SF):

»Er der eksempler på, at arbejdsskadesager er afgjort af Sikringsstyrelsen efter den tidsfrist, der er angivet i § 26 i lov om arbejdsskadeforsikring?«

Begrundelse

Af § 26 i lov om arbejdsskadeforsikring fremgår det, at Sikringsstyrelsens afgørelse i arbejdsskadesager så vidt muligt skal træffes inden 1 år og senest inden 2 år efter arbejdsskadens indtræden.

Svar (4/9 89):

Socialministeren (Aase Olesen):

Efter at være blevet anmodet om en udtalelse har Sikringsstyrelsen – nu Arbejdsskadestyrelsen – oplyst følgende:

»Arbejdsskadestyrelsen kan ikke gennem styrelsens nuværende journalssystem direkte udtrække oplysninger om, hvorvidt den 2-årsfrist, der er angivet i arbejdsskadeforsikringslovens § 26 for afgørelse af men- og erhvervsevnetabserstatning, er overskredet.

Styrelsen kan derfor ikke oplyse om, i hvilket omfang der er forekommet overskridelse af sagsbehandlingsfristen, som den 1. april 1987 blev nedsat fra 3 år til 2 år.

Under hele sagsbehandlingen er styrelsen imidlertid opmærksom på overholdelse af lovens 2-årsfrist.